

hver Gang et saadant Glas skal udskænkes. Den højtærede Finansminister ryster rigtignok paa Hovedet, men ingen kan dog føre nogen virkelig effektiv Kontrol uden paa denne Maade. Ogsaa dette, forekommer det mig, bør tages i Betragtning.

Dernæst skal jeg nævne et andet Punkt. Det er efter Detailprisen, at hele denne Række af Stempelmærker skal sættes paa. Der staar i § 3: „Ved Detailpris forstaas Stedets almindelige Pris hos sidste Sælger af den skattepligtige Vare til Forbrugeren, heri Overprisen ved Fortæring paa Stedet ikke medregnet“. For almindelige dødelige er det ganske sikkert ikke let forstaaeligt. Man har altsaa søgt at give denne Definition og siger i Motiverne til § 3: „Definitionen af Detailprisen turde være tilstrækkelig fyldestgørende til at fastslaa, at der hverken er Tale om gros-Priser eller om Restaurationspriser, men om, hvad den almindelige Forbruger betaler for Varen hos Stedets handlende, en Pris, som altsaa ogsaa mindst skal lægges til Grund for de skattepligtige Varer, der udskænkes.“ Ja, jeg tilstaar, at jeg kan ikke indse, at man derigennem har nogen som helst almenyldig Norm til at finde en Detailpris, thi naar der ikke er mere end een paa Stedet, som sælger den paagældende Vare, hvor skal man saa kunne finde Varens Pris paa det Sted? I det hele taget forekommer denne Form for at finde en Detailpris mig at være meget vanskelig, og jeg kan godt begribe, hvad der blev anført i Gaar, at det vil være nødvendigt for en Vinhandler at have en Kompagnon, saaledes at de afvekslende kunne afsonde de Bøder, som de blive idømte.

Dernæst har det interesseret mig i høj Grad at se en Ændring, som er kommen ind i Forslaget i Folketinget. Som bekendt gik Lovforslaget oprindelig ud paa, at den, der indførte skattepligtige Varer fra Udlandet, og som ellers ikke var berettiget til Handel, skulde betale sin Afgift af dem ved Indførelsen samtidig med sin Told. Nu har man ment, at dette var ubilligt overfor de handlende, og som Følge deraf har man foretaget en lille Ændring i Loven, idet man har bestemt, at der skal gøres et Tillæg til Afgiften af 40 pCt. Der bliver med andre Ord lagt 40 pCt. paa det Stempel, som ellers skulde bruges. Nu er det mit Ønske at vide, hvorledes det er muligt, at en Sag kan være udarbejdet med den Grundighed, jeg forudsætter er anvendt, naar man ganske har glemt, at der er visse Forbrugere, der skulle betale

40 pCt. mere end andre. Og hvis det ikke er saa, hvorledes er man da kommen til disse 40 pCt.? Navnlige kunde det interessere mig at faa at vide, paa hvilke Oplysninger man baserer dem. Skulde man paa Forespørgsel have opgivet fra de handlende, som handle med Vin eller lignende Ting, at man i Almindelighed tjener 40 pCt. paa sine Varer? Hvis det er Forholdet, er det ganske sikkert en interessant Oplysning, man faar ved denne Lejlighed. Men hvis det ikke er Forholdet, hvis man ikke saaledes kan sige, at der altid tjenes 40 pCt. ved den Slags Forretninger, er det jo en ny Beskyttelse, som den højtærede Finansminister ganske mod, hvad han ellers har udtalt, vil indføre for en bestemt Ting, nemlig paa Forhandling af Vin. Jeg interesserer mig i høj Grad for at høre, hvorledes de 40 pCt. komme frem, og jeg kan ikke nægte, at det er mærkeligt, at saaledes pludselig en Del Konsumenter har gjort sig fortjente til at betale 40 pCt. mere, end den højtærede Finansminister ved Forelæggelsen af sit Lovforslag havde tænkt.

Naar jeg nu saa stærkt har udtalt mig mod denne Stempelafgift, er det ikke, fordi jeg overhovedet ønsker at udtale mig mod en saadan Skat. Ingenlunde! Jeg er saa lidt en Modstander deraf, at jeg endogsaa finder, at den er nødvendig, naar man gaar til en stor Forhøjelse af Tolden paa Vin og Spirituosa. Jeg mener, at man i Virkeligheden ikke kan komme meget over den nuværende Vin- og Spiritustold, naar man ikke tillige vil lægge en Afgift paa den indenlandske Produktion; thi ellers vil man sætte en alt for stor Præmie paa Vinlavningen her til Lands og paa Likørlavningen af Sprit. Men jeg tror, at noget saadant kan opnaas under en helt anden Form. Den samme Indtægt, som man her ønsker at faa gennem Vedtagelsen af det Lovforslag, jeg har omtalt, kan skaffes ved at lægge en Afgift paa Produktionen af Vin og af Sprit samt ved at forhøje Tolden paa Vin og Sprit. Jeg tror, at man vil kunne finde en Form, hvorunder man kan faa den samme Indtægt, nemlig ved at henvende sig til Producenten og tage Afgiften dels som Told dels som Produktionsafgift, og at man derigennem kan undgaa hele den odiøse Fremgangsmaade, som man ganske sikkert maa bruge, hvis man vil gaa den Vej, som den højtærede Finansminister foreslaar. Naar jeg ved denne Lejlighed ikke har omtalt Brændevinen og altsaa ikke, hvad der kunde være al mulig Grund til, har sagt, at naar man